

عنوان مقاله:

بررسی اجرت المثل به عنوان ضابطه ی جبران خسارات ناشی از نقض حق اختراع و مطالعه ی تطبیقی با حق الامتیاز متعارف در حقوق آمریکا

محل انتشار:

مجله حقوقی دادگستری، دوره 76، شماره 78 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محمد عیسائی تفرشی

محمود صادقی

محمد شاه محمدی

خلاصه مقاله:

قانونگذار ایران برای جبران خسارات وارده به منفعت کار یا مال مادی، اجرت المثل را پیش بینی نموده است؛ اما در خصوص اموال فکری، به رغم پیش بینی جبران خسارت، به امکان استفاده از ضابطه ی اجرت المثل اشاره ای ننموده است. ضرورت عین بودن مال مستاجر، تردید در مالیت آثار فکری و مثلی نبودن این اموال از جمله حق اختراع به دلیل شرط جدید بودن و نوآوری، این شبهه را ایجاد می کند که ضابطه ی اجرت المثل در حق اختراع قابل استناد نیست؛ زیرا اولاً: اگر اختراعی جنبه ی نوآوری نداشته باشد و یا مشابه اختراعات قبلی باشد، ثبت نمی گردد، ثانیاً: در قانون مدنی عقد اجاره به گونه ای تعریف شده که مختص عین می باشد؛ در حالی که اموال فکری گذشته از آن که عینی نیستند، در مالیت آن ها نیز تردید است. پیش بینی عقد خاص لیسانس و نهاد حق الامتیاز برای صدور مجوز بهره برداری از آفرینش های فکری در حقوق آمریکا، امکان طرح این ایرادات را منتفی نموده است. نهاد حق الامتیاز متعارف از حیث ماهیت با اجرت المثل مشابه می باشد، هرچند دارای تفاوت هایی جزئی است؛ تا زمانی که چنین نهادی در قوانین ایران پیش بینی نشده است، ضابطه ی اجرت المثل، برای جبران خسارت ناشی از نقض حق اختراع قابل استناد است.

کلمات کلیدی:

حق الامتیاز متعارف، جبران خسارت، اجرت المثل، حق اختراع، اموال فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1214081>

